

قهرمانی برای هیچ

سمیرا شیرمردی

خبرنگار

تیم ملی در رقابت‌های کافا به قهرمانی رسید. مسابقاتی کم‌ارزش که البته با حواشی زیاد و مصدومیت‌های عجیب تمام شد. قرار بود تیم ملی ایران با سرمربیگری امیر قلعه‌نویی، در یکسری مسابقات خودش را محک

بزند و آماده جام ملت‌های آسیا شود اما مسابقات کافا به نظر نمی‌رسد آنطور که باید و شاید به تیم ملی کمک کند. در واقع تیم‌های شرکت‌کننده در این رقابت‌ها در سطح تیم ایران نبودند و نمی‌توانستند حریف خوبی برای شاگردان قلعه‌نویی باشند. شاید مهم‌ترین و بهترین حریف در این رقابت‌ها، تیم ملی ازبکستان بود که در آن بازی هم تیم ایران مصدومان زیادی

داد. برخورد علیرضا بیرانوند و سعید عزت‌اللهی در همان ابتدای بازی، باعث شد دروازه‌بان اول تیم ملی کشورمان راهی بیمارستان شود و البته عزت‌اللهی با ۶ بخیه روی سرش تا پایان بازی، در زمین بماند. اگرچه برای تیم ایران ظاهراً قهرمانی در این رقابت‌ها خیلی اهمیت داشت اما شاید قلعه‌نویی می‌توانست در این مسابقات، از بازیکنان دیگری استفاده کند تا نفرات جدید و جوان

محک بخورند و البته باتجربه‌ها دچار مصدومیت نمی‌شدند. به هر حال، مصدومیت به وجود آمده مشکلی برای حضور این بازیکنان در جام ملت‌های آسیا نخواهد داشت اما اتفاق عجیبی بود که اگر بدتر از آن رقم می‌خورد، می‌توانست پشیمانی بزرگی به وجود بیاورد. در هر صورت باید دید کافا به تیم ملی ایران، آنطور که متولیان می‌گویند کمک کرد یا نه.

این قهرمانی جایگاهی ندارد

اصغر مدیرروستا

مهاجم سابق تیم ملی

قهرمانی در کافا نباید تیم ملی را از هدف اصلی خود در جام ملت‌ها دور کند. قهرمانی در این جام سخت است و بازیکنان باید سخت تلاش کنند تا به هدف اصلی خود که قهرمانی در جام ملت‌هاست، دست پیدا کنند. البته این قهرمانی زیبا بود و باید به کادر فنی و بازیکنان تبریک گفت اما در مقایسه با هدفی که پیش‌رو داریم، این قهرمانی هیچ چیزی را نشان نمی‌دهد و جایگاهی برای تیم ملی ندارد. باید به فکر هدف اصلی خودمان باشیم.

افغانستان و قرقیزستان محک مناسبی برای تیم ایران نبودند اما بازی با ازبکستان نقطه ضعف تیم ما را نشان داد. به نظر من بجز بازی با ازبکستان سطح بازی‌ها خیلی پایین بود و باید با تیم‌های مطرحی بازی می‌کردیم که حداقل سطح فوتبال آنها به فوتبال ما نزدیک بود. البته ازبکستان بجز یک بازی همیشه مقابل تیم ما بازنده بوده و فوتبال خوبی را ارائه می‌دهد.

در خط دفاع ضعف داریم. اگر ازبکستان از بازیکنان حرفه‌ای خود برابر ایران استفاده می‌کرد بدون شک با مشکل مواجه می‌شدیم در حالی که ما از بازیکنان لژیونر که در سطح اروپا بازی می‌کنند، برخوردار بودیم. این بازی محک خوبی برای بازیکنان ما بود و باید از آن درس بگیریم، هر چند در حاکمیت توپ نسبت به ازبکستان عقب‌تر بودیم و آنها موقعیت بهتری نسبت به ما داشتند. تیم ایران در بازی‌های، انتقال بازی، موقعیت‌سازی و کارهای دفاعی ضعف داشت. در خط حمله ضعف نداشتیم اما با وجود لژیونرها و بازیکنان حرفه‌ای که در تیم داریم، باید موقعیت‌های بیشتری در بازی مقابل ازبکستان ایجاد می‌کردیم و منجر به گل می‌شد. اگر در جام ملت‌ها تنها به بازیکنان حرفه‌ای تیم بسنده کنیم، قطعاً با مشکل مواجه می‌شویم. بعد از این جام کادر فنی باید روی نقاط ضعف تیم بیشتر کار کند. رقبای ایران در جام ملت‌های آسیا با انگلستان، آرژانتین و کلمبیا دیدار می‌کنند و ما با افغانستان و قرقیزستان. همین مسئله منجر به افت تیم ملی در جام ملت‌های آسیا خواهد شد. ملاحظات در روابط بین کشورهای آسیایی فدراسیون را ملزم کرده بود که در این جام با تیم کامل شرکت کند هر چند معتقدم نباید با تیم اصلی شرکت می‌کردیم. تیم ایران به این جام اعتبار داد و بقیه تیم‌ها هیچ اعتبار و جایگاهی نداشتند. بازی‌های تدارکاتی خوب می‌تواند به روند موفقیت ما در جام ملت‌ها کمک کند. اگر با تیم‌های درجه یک دنیا بازی تدارکاتی داشته باشیم در جام ملت‌ها می‌توانیم راحت‌تر بازی کنیم. فدراسیون فوتبال باید رازرتی کند که با تیم‌های قوی‌تری بازی کنیم تا اعتماد به نفس بازیکنان بالاتر برود. برخی‌ها می‌گویند ایران با این آماده‌سازی نمی‌تواند در جام ملت‌ها موفق شود اما تا جام ملت‌ها فرصت داریم و تیم ایران یکی از قدرتمندترین آسیاست که می‌تواند در جام ملت‌ها حریفی برای گرفتن داشته باشد. البته این برتری را در عمل و در میدان باید ثابت کند و بازیکنان باید بتوانند اصول تاکتیکی که مدنظر کادر فنی است به خوبی در زمین پیاده کنند.

هیاهو برای یک جام کم‌اهمیت

پروپاگاندای پوشالی

سعید آقایی

روزنامه‌نگار

همیشه همینطور بوده. عادت کرده‌ایم که یک دستاورد کوچک و کم‌ارزش را در حد یک شاهکار و فتح الفتوح جا بزنیم. یک فریبکاری بزرگ که دست آخر کلاه بزرگی بر سرمان می‌گذارد و چشمان ما را رو به حقیقت می‌بندد و این خود ما هستیم که به عنوان اولین ثمره این غیرحقیقت را می‌بینیم. آثار قلب واقعیت درست در بزنگاه نمایان می‌شود و آن وقت بر همگان عیان می‌شود که بزرگنمایی، اغراق و هیاهوی دیروز تا چه اندازه پوشالی بوده.

قهرمانی تیم ملی در تورنمنت سطح پایین و بی‌ارزشی چون کافا اتفاقی بود که پیش از آغاز این تورنمنت مشخص

بود. حضور تیم‌های درجه ۴ قاره در این تورنمنت و بازی با افغانستان و قرقیزستان ثابت می‌کرد که تیم ملی پیش از آغاز جام، قهرمان شده؛ قهرمانی که البته سر سوزنی اعتبار و ارزش ندارد. مصاف با ازبکستان قویترین تیم آسیای میانه در فینال شاید تنها بازی نصفه و نیمه مهم ما بود. چه آنکه ازبک‌ها با وجود تک ستاره‌های جذابشان همیشه یک بازنده تمام عیار و ابدی برابر فوتبال ما بوده‌اند و ما حتی در بدترین روزهایمان نیز ازبکستان را به سادگی برده‌ایم.

نمایش ایران در فینال و با حضور تمامی ستاره‌های مهم و لژیونرهای ریز و درشتش اما چنگی به دل نزد تیم ملی برخلاف آنچه سرمربی‌اش ادعا می‌کند، هرگز فوتبال ایرانی ارائه

نداد و در سراسر بازی مالکیت توپ و میدان از آن میزبان بود. تک‌گل ایران هم بیشتر از اینکه مرهون یک برنامه و یک پلن از پیش تمرین شده و تاکتیک ویژه‌ای باشد، نتیجه تیزهوشی و کیفیت ستاره‌هایی بود که در جریان گل مشارکت داشتند. بعد از شکست ازبکستان و قهرمانی اما پروپاگاندای رسانه‌ای تیم ملی با تمام قوا شروع به تبلیغات حیرت‌انگیز کرد و کوشید این قهرمانی را در حد جام جهانی بالا ببرد؛ در حالی که مانور روی این جام بیشتر از اینکه اعتبار آورده برای تیم ملی داشته باشد، مایه ریشخند بود! در این بمباران تبلیغاتی سرمربی تیم ملی نیز با همان ادبیات مخصوص به خود شروع به مدیحه‌سرایی کرد و با عباراتی جالب همچون «من ثروتمندم که چنین بازیکنانی دارم» یا «همدلی

برای غلبه بر زخم‌ها و دردها دستاورد ما از کافا بود» کوشید تا قهرمانی تیشم را برزنت کند اما خود او می‌داند که این واژه‌های دستمالی شده و کلیشه‌ای هرگز واقعیت کافا نیستند. واقعیت کافا همانی بود که دیدیم؛ بازی با افغانستان و قرقیزستان بی‌اعتبار و نمایش منفعلانه برابر ازبکستان؛ آنچه ما را نسبت به آینده تیم ملی در مسیر پیش رو بویژه در جام ملت‌های آسیا بیمناک می‌کند. در جام ملت‌ها حریفان تیم ملی تفاوتی معنادار با افغانستان و قرقیزستان دارند و شاید ضعیف‌ترین‌های جام در حد و اندازه‌های حریف فینال ما باشند. ما فراموش نکرده‌ایم که فوتبال آسیا و تیم‌هایی چون سعودی، کره، ژاپن و استرالیا به عنوان مدعیان اصلی جام چند ماه پیش در جام

جهانی قطر چه نمایش حیرت‌انگیزی داشتند و چگونه همه را انگشت به دهان کردند. فوتبال سعودی برابر آرژانتین، کره برابر پرتغال و اروگوئه، استرالیا برابر آلمان و اسپانیا، استرالیا برابر دانمارک و آرژانتین همه را وادار کرد که به احترام آسیایی‌ها کلاه از سر بردارند. یک پرفورمنس بی‌نظیر در کلاس جهانی که به گول‌های سنتی فوتبال تنه زد؛ آنچه در قیاس با نمایش مادر کافا براستی یک شوخی بی‌مایه است. تصور اینکه تیم ملی با این کیفیت بخواهد برابر این گول‌ها با آنچه در جام جهانی دیده‌ایم، رقابت کند، پشیمان را می‌لرزاند. بنابراین بهتر است از بزرگنمایی دست برداریم. این تیم با این کیفیت یک جام ملت‌های سخت را پیش رو خواهد داشت، بزرگوار!

نگاهی به قهرمانی فوتبال ایران در تورنمنت‌های کم‌اهمیت

از اکو تا کافا

امیرحسین همایون

خبرنگار

حضور شاگردان قلعه‌نویی در رقابت‌های قهرمانی آسیای مرکزی موسوم به کافا انتقادات زیادی را به متوجه فدراسیون فوتبال و کادر فنی تیم ملی کرد. البته باید توجه داشت که حضور در تورنمنت کافا اولین و تنها حضور تیم در رقابت‌های کم‌اهمیت که ارزش زیادی نداشته، نبوده است. به همین بهانه نگاهی به حضور تیم ملی در رقابت‌های کم‌اهمیتی همچون کافا می‌اندازیم.

جام ملت‌های آسیا-آفریقا

تیم ملی فوتبال ایران سال ۱۹۹۱ میلادی در تورنمنت جام ملت‌های آسیا-آفریقا شرکت کرد. رقابت‌هایی که البته با قهرمانی تیم کشورمان در این مسابقات به پایان رسید اما این مسابقات یکی از تورنمنت‌های کم‌اهمیتی است که تیم ملی در تاریخش در آن حضور پیدا کرده است.

جام اکو ۱۹۹۳

فدراسیون فوتبال ایران در دهه نود میلادی در راستای حضور در

که آخرین دوره‌اش در سال ۱۹۹۳ و به میزبانی ورزشگاه آزادی تهران برگزار شد، برسد.

حضور در تورنمنتی که نتیجه‌اش مشخص نیست

اوج ناهماهنگی فدراسیون فوتبال در اعزام تیم ملی به رقابت‌های تدارکاتی و به حضور تیم که در جام ال‌جی سال ۲۰۰۶ برگزار شد، باز می‌گردد. رقابت‌هایی که نتیجه آن به درستی مشخص نیست و آنچه معلوم است اینکه تورنمنت به میزبانی کویت برگزار شده و تنها ۲ بازی هم در آن برگزار شده. آنچه پیش‌تر گفته شد نشان می‌دهد این تورنمنت تا چه اندازه معتبر بوده است و به پیشرفت تیم کشورمان کمک کرده است.

جام دوستی قطر ۲۰۰۹

آخرین رقابت‌های کم‌اهمیت و

بی‌ارزشی که تیم تا پیش از حضور در کافا در آن شرکت کرده بود به جام دوستی قطر در سال ۲۰۰۹ باز می‌گردد. تورنمنتی که تیم ایران در چهارچوب آن سه مسابقه برگزار کرد و با نتیجه ۱ شکست و ۲ تساوی به مقام چهارم رسید.

البته باید گفت تیم کشورمان پیش از انقلاب هم در این جام‌های کم‌ارزش و بی‌اهمیت حضور داشته و این موضوع تنها به پس از انقلاب باز نمی‌گردد. بدون هیچ تردیدی حضور در تورنمنت کافا آخرین تجربه تیم ملی در بحث حضور در رقابت‌های کم‌اهمیت نخواهد بود و این تیم در سال‌های آینده هم در این دست از مسابقات حضور پیدا می‌کند.

